

[Lykketoft]

gelse i dansk erhvervsliv, end den nuværende regering. Det er derfor, vi skal have de lidt krampagtige kommentarer om, hvad dette her er og ikke er.

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Brixtofte og til fru Elisabeth Arnold, at det først og fremmest er et signal til de transnationale virksomheder i Amerika og Japan, der overvejer, hvor i Europa de skal investere, om, at det kan de lige så godt gøre i Danmark. Det er det, det handler om, og det har nok mere med psykologi end med økonomi at gøre, for det er klart, at når de kan konstatere, som de har gjort det ovre i USA, at det generelle lønomkostningsniveau og det generelle erhvervsbeskatningsniveau i Danmark ikke er højere end andre steder, så betyder disse nøglepersoner jo ikke så meget for det samlede regnskab. Derfor er det først og fremmest et spørgsmål om signalgivning til disse virksomheder. Men at det signal bliver afgivet, har vi pinedød også brug for, fordi vi har så piskende stærk en interesse i at få disse investeringer trukket til Danmark.

I den forbindelse tror jeg, at hr. Kofod-Svendsen og andre, der var heroppe, er nødt til at forstå, at dette her ikke handler om at give lettelser til nogle enkeltpersoner, men om at give nogle virksomheder, der overvejer at sende nogle personer et eller andet sted hen i Europa, et signal om, at de lige så godt kan sende dem til Danmark.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil først sige til fru Bente Juncker, at jeg er ked af, hvis mine spørgsmål ikke blev opfattet som et venligt engagement i sagen.

Dernæst vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål til hr. Lykketoft: Vi tænker os en højtlønnede dansker, som er på vej til udlandet. Hvis han ikke får en skattelettelse, rejser vedkommende altså til Tyskland, USA, eller hvor det måtte være, og så mangler vi jo den nøgleperson, som – i overensstemmelse med det, CD's ordfører sagde – skaber arbejdspladser, hvorved vi får færre på kontanthjælp. Hvad vil CD gøre, når det drejer sig om en sådan dansk nøgleperson, der er på vej ud af Danmark? For det er vel i grunden lige så stort et problem. Eller er der noget, jeg har misforstået dér?

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Det er fru Karen Jespersen, der kalder mig herop, for hun brugte den vending, at der var megen logik i at give denne tilskyndelse i form af skattelettelse til udenlandske forskere, i og med at de jo ikke fik del i de fradrag, som danske borgere normalt havde.

Det giver mig anledning til at spørge, om det vil sige, at gode danske borgere, som ikke får del i disse utallige fradrag, skulle have samme fordel som disse udenlandske forskere. Det må jo være indlysende logik.

Til hr. Lykketoft vil jeg gerne lige sige, at når nu Socialdemokratiet bedre end andre ved, hvilke redskaber der skal tages i anvendelse for at få sat gang i hjulene, for at få sat gang i investeringerne og beskæftigelsen, hvorfor er det så ikke nøjagtig de samme redskaber, der skal bruges over for danske skatteborgere, over for danske virksomheder, over for danske investorer? Det må da være nøjagtig det samme.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Først til fru Elisabeth Arnold fra Det Radikale Venstre, der sagde, at store virksomheder under alle omstændigheder ville have udenlandsk ekspertise. Det er da klart, at der altid vil komme nogle, men man kan jo se, at det ikke er særlig mange. Hvis der er nogle bestemte typer virksomheder, hvor man sidder og vurderer, hvor det er billigst at lægge en investering, er det klart, at de vil lægge den dér, hvor det er billigst. Selv om det kunne løbe rundt i Danmark, ville de lægge den i Holland eller i Belgien, hvis det løber endnu bedre rundt og de kan få et endnu større overskud dernede. Sådan er det, og det kan man godt lade være med at moralisere over. Man må gå ind i konkurrencen med andre lande om at tiltrække den type investeringer. Og det er det, jeg synes vi gør på en meget hensigtsmæssig måde med dette forslag.

Hvad angår problemet med at vurdere, hvem der skal have en skatterabat, vil jeg gerne sige til hr. Rahbæk-Møller, at det ganske enkelt er alle udenlandske statsborgere, der har en kontrakt på, at de er her i højst 3 år, der tjener over 230.000 kr., og som ikke udnytter de danske fradrag. De kan få fradraget på 65 pct. Og det tør jeg med sindsro give dem, for jeg kan næsten